

Sygn. akt IV U 202/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st. sekr. sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 grudnia 2012 roku nr (...)

w sprawie M. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę socjalną

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej się M. A. rentę socjalną od dnia 01 stycznia 2013 r. na okres dwóch lat.

Sygn. akt IV U 202/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 31.12.2012 r. odmówił M. A. prawa do renty socjalnej z uwagi na brak całkowitej niezdolności do pracy. W szczególności organ rentowy wskazał, że ubezpieczona nie została orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 17.12.2012 r. uznana za całkowicie niezdolną do pracy.

M. A. w odwołaniu od obu tych decyzji domagała się ich zmiany i przyznania renty socjalnej ponieważ stan zdrowia nadal uzasadnia uznanie jej za całkowicie niezdolną do pracy. W żadnym wypadku nie uległ poprawie.

W pisemnej odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. A. urodzona w dniu (...), ma wykształcenie zawodowe o specjalności krawcowa, pracowała jako dekorator ozdób choinkowych, obecnie nie pracuje. Odwołująca w okresie od 01.10.2003 r. do 31.12.2012 r. pobierała rentę socjalną. (...) ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w T. orzeczeniem z dnia 14.11.2012 r. zaliczył odwołującą do znacznego stopnia niepełnosprawności okresowo do dnia 30.11.2016 r.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 02.10.2012 r. odwołująca złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty socjalnej.

(Dowód: wniosek z dnia 02.10.2012 r. –k.59 ar czII).

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. ustalenia czy M. A. jest niezdolna do pracy czy też nie, a jeśli tak to w jakim stopniu i kiedy powstała ta niezdolność w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135 poz. 1268) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego: specjalisty z zakresu psychiatrii.

Sąd na podstawie opinii (...)r. biegłego lekarza sądowego psychiatry ustalił, że u odwołującej występują:

- zaburzenia lękowe z objawami agorafobii.

Biegły po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i osobistym badaniu odwołującej stwierdził, że stan zdrowia czyni całkowicie niezdolną do pracy okresowo na okres 2 lat od 01.01.2013 r., a niezdolność do pracy powstała przed 18 rokiem życia.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca pozostaje w leczeniu psychiatrycznym w PZP od 2000 r. z rozpoznaniem zespołu natręctw z objawami depresyjno-lękowymi. Początek zaburzeń – w czasie nauki w szkole średniej, z powodu zaburzeń psychicznych przerwała naukę, leczona w PZP dla dzieci i młodzieży. Była leczona w Klinice (...) w okresie od 10.08.2000 r. - 29.08.2000 r. z rozpoznaniem zespołu lęku uogólnionego. W czasie badania psychologicznego w 2000 r. i w 2005 r. stwierdzono normę intelektualną. W czasie badania psychologicznego w 2012 r. stwierdzono, że poziom sprawności intelektualnej w zakresie niewerbalnych funkcji poznawczych jest niższy niż przeciętny a wskaźniki testów organicznych pozostają w obszarze patologii. Obecnie z powodu zaburzeń lękowych o typie agorafobii funkcjonowanie społeczne odwołującej jest upośledzone w stopniu znacznym: lęk przed wychodzeniem z domu, lęk przed samotnym przebywaniem w domu, lęk przed przebywaniem w tłumie, lęk przed korzystaniem ze środków komunikacji. Te zaburzenia w obecnym stopniu nasilenia powodują nadal całkowitą niezdolność do pracy okresową przez okres 2 lata od 01.01.2013 r. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia.

(dowód: opinia sąдово-lekarska - k. 9-11 as)

Sąd w całości podzielił stanowisko biegłego lekarza sądowego specjalisty psychiatrii. W szczególności Sąd uznał przedłożoną opinię za miarodajną dla ustalenia stanu zdrowia odwołującej w zakresie jej zdolności do wykonywania pracy. Opiniujący w sposób wyczerpujący wyjaśnił podstawy i przyczyny, dla których uznał odwołującą za nadal całkowicie niezdolną do pracy, okresowo od 01.01.2013 r. na okres 2 lat. Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Kwestią sporną pomiędzy stronami było ustalenie, czy odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy i tym samym spełniała w chwili orzekania przesłanki do pobierania renty socjalnej.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz. 1268), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- przed ukończeniem 18 roku życia,
- w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia,
- w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Z kolei ust. 2 cytowanego przepisu statuuje, iż osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Ponadto w myśl art. 5 ustawy o rencie socjalnej - ustalenie całkowitej niezdolności do pracy dokonywane jest na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) Zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 1 tej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (stosownie do ust 2). Zgodnie z ust. 3 powołanego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. W myśl ustępu 2, trwałą niezdolność do pracy orzeka się natomiast, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

W toku postępowania sądowego ubezpieczona została poddana badaniu przez biegłego psychiatrę. W świetle przekonującej opinii stan zdrowia czyni M. A. nadal całkowicie niezdolną do pracy okresowo od 01.01.2013 r. na okres 2 lat. Nie stwierdzono poprawy stanu zdrowia. Obecnie z powodu zaburzeń lękowych o typie agorafobii funkcjonowanie społeczne odwołującej jest upośledzone w stopniu znacznym: lęk przed wychodzeniem z domu, lęk przed samotnym przebywaniem w domu, lęk przed przebywaniem w tłumie, lęk przed korzystaniem ze środków komunikacji. Te zaburzenia w obecnym stopniu nasilenia powodują nadal całkowitą niezdolność do pracy okresową.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 31.12.2012 r. i przyznał odwołującej prawo do renty socjalnej od dnia 01.01.2013 r. na okres 2 lat.

Podstawę procesową rozstrzygnięcia stanowił art. 477¹⁴§2 kpc.